

Sommar 2005

Om kärlek

Livet gör sig inte självt. Vi medverkar alla i tillblivandet. Den s.k. verkligheten får vi hela tiden omskapa så den blir till den verklighet vi vill att den ska vara. Att älska är en del av tillblivandet, av förverkligandet.

När jag var ung, trodde jag på kärleken som det möte där min själsfrände skulle finnas. Där två skulle vara ett och allt skulle förstås. Det tror jag inte längre. Det unika mötet mellan två som älskar är ett möte som kan ge upplevelse av helhet, inte för att bli ett utan för att få vara två tillsammans. Två människor som tydliggör varandras olikheter som tillgångar i verklighetsskapandet. Två som kan se rakt på varandras vackra, fula, härliga, irriterande, sexiga eller avtändande ögonblick, utan att vilja någonting annat.

Drömmar blandas med vardagligheter i krassa problem och lustfyllda äventyr. Att leva tillsammans kan vara spännande, men också i stunder tröstlöst ensamt. Att behålla sig själv och ett eget rum i det gemensamma, kan vara en lösning när den enas tanke kretsar kring filosofiska funderingar och den andre kring fotboll eller mat. Vad gör man när lusten faller samtidigt i säng? Snegla, svär, pröva, överraska, le... Visa och säg något du verkligen menar. En hand har både en insida och en ovansida. Sträck ut den och pröva beröringen på nytt. Vem vet vad som kan hända då?

Så - se rakt in i varandras ögon med blick utan skuggor, utan reservationer. Känn värmen sprida sig i kroppen tillsammans med förvirring inför den rörelse som sätts igång av var blick som träffar. Sen får man öva sig på att hålla balansen...